

i Landet. Hvis man vil gaa til denne Forhøjelse, vil det indbringe 400 000 Kr. I de fleste Lande er der en langt højere Afgift paa Spillekort end her, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til at unddrage Statskassen en saadan Sum. Der er i Dag fra Administrationens Side sørget for, at Stempelingen af Spillekort ophører; de Spillekort, som nu er i Handelen, vil kunne sælges for en lavere Pris, end der vil komme, hvis dette Lovforslag vedtages, men jeg vil meget anbefale, da Lovforslaget en saa let overskueligt, at man vedtager det hurtigere end de andre, helst straks, saa at man ikke behøver at standse Salget af en Vare, som for mange hører med til Livsformødenhederne. Der synes ingen Grund dertil, og jeg maa yderligere sige, at for hver Dag, man ikke vedtager et saadant lille Lovforslag, er der maaske et Tab for Statskassen. Jeg vilde derfor anbefale, at denne Sag gik hurtigt gennem Rigsdagen. Jeg kan ikke tænke mig, at de forskellige Partier skulde have syndeligt at indvende derimod.

Det næste Lovforslag gaar ud paa en Fornyelse af Loven om *den midlertidige Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker*. Denne har ikke indbragt, hvad jeg haabede og ønskede, den skulde; jeg troede, at man kunde komme op til en Million med denne Skat, den har indbragt 183 000 Kr. i de fem første Maaneder af indeværende Finansaar — det er det, jeg taler om hele Tiden —, altsaa fra April til Augusts Slutning, og vil altsaa indbringe en 400 000 Kr. i Statskassen. Jeg betragter denne Afgift som værende af rimelig Art, fordi den udfylder et Hul i Toldlovgivningen, og der synes mig ingen Grund til at ophæve den. Jeg kunde tænke mig med Hensyn til disse to Afgifter, denne og den foregaaende nævnte, at man slettede Ordet „midlertidig“ i Titelen og lod dem blive vedvarende. Jeg kan ikke tro, at man nogen Sinde kommer bort fra dem igen, naar man een Gang har indført dem. For mig som Finansminister kan det i Øjeblikket være det samme, men jeg tror, at man for Nemheds Skyld lige saa gerne kunde gøre det. Disse to Afgifter anslaa jeg altsaa til at ville give 1 Mill. Kr. — jeg bruger dette Tal for Nemheds Skyld, jeg kan ogsaa regne med 800 000. Da Statens Indtægter ved de foregaaende Lovforslag er anslaaede meget nøgternt, tror jeg nok, man kan regne med, at disse Love i alt vil bringe 35 Mill. Kr. i Statskassen.

Jeg kommer saa til *Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten*. Dette har to Afsnit; det første angaar en Merindkomstskat, det andet en Tillægsskat paa Indkomster. Lovforslagets Bestemmelser er ganske enslydende med den nugældende Lovs, for saa vidt angaar Merindkomstskatten og Tillægsskatten, og Lovforslaget er ogsaa ligesom tidligere Lovforslag affattet saaledes, at ingen kan komme til at betale mere end den ene af disse to Skatter, men at han maa betale den, der er den største. I øvrigt er der ingen Ændring i Sætserne, og Lovforslaget er altsaa meget let overskueligt og trænger ikke til yderligere Forklaring. Til dette Lovforslag slutter sig saa et *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten*. Jeg skal straks vende tilbage til, hvad jeg mener, det foregaaende Lovforslag kan indbringe, men vil gerne tage dette Lovforslag med. Det udtager af den nugældende Lov Tillægsskatten paa Formue, altsaa som en særlig Skat, som man svarer uden Hensyn til, om man i øvrigt betaler Merindkomstskat eller Tillægsskat af Indkomsten. Der foreslaas saa en Tillægsskat for Formuer, ved hvilken man begynder med en lignende ringere Formue som i den nugældende Lov om Tillægsskat, nemlig Formuer fra 20 000 til 30 000 Kr., og for disse smaa Formuers Vedkommende er Afgiften om ikke fuldkommen bibeholdt, som den er i den nugældende Lov, saa dog kun ganske svagt forøget, nemlig fra 0,25 pro mille til 0,35 pro mille. For den næste Sats Vedkommende fra 30 000 til 50 000 Kr. er der foreslaaet en Forhøjelse fra 0,80 pro mille til 1 Kr. pro mille, altsaa ligeledes en ganske svag Forøgelse. For Formuer paa 50 000 Kr. og derover er Forhøjelsen betydeligere, idet man gaar op til det dobbelte Beløb, indtil man til Slutning i en vis Forstand endogsaa gaar op til det tredobbelte Beløb. Progressionen i den nugældende Lov standser ved Formuer paa over 1 Mill. Kr., og Afgiften er da 3,20 pro mille. Dette foreslaas nu sat op til 7 pro mille, men dernæst har man anset det for rigtigt at foreslaa nye Klasser, saaledes at den nævnte Sats kun gælder Formuer paa fra 1 til 5 Mill. Kr.; en ny Klasse er Formuerne fra 5 til 10 Mill. Kr., atter en ny Klasse er Formuer fra 10 til 20 Millioner, indtil man til Slutning kommer op paa Formuer paa 20 Mill. Kr. og derover; for disse Formuers Vedkommende foreslaas en Sats af